

[Horn.]

vil skamme os over dem, over, at vi har skaa- ret disse Huse saa langt ned, at de ligger under den Boligstandard, vi i Dag alle sammen stræber henimod.

Her er det jo ikke et Spørgsmaal om Materiale, her er det et Spørgsmaal om en fornuftig Imødekommelse af de Krav, der stilles rent boligmæssigt.

Nu forstaar jeg, at den højtærede Indenrigsminister i en Tale forleden Dag i Sogneraadforeningerne har givet Oplysning om, at der er Ændringer paa Trapperne til vor Boliglovgivning. Men hvis det ikke er saaledes, at Arbejdet hermed allerede er i fuld Gang, saa vil kan vente denne Revision i den allernærmeste Tid, maa jeg meget indtrængende henstille, at den højtærede Indenrigsminister tager under Overvejelse omgaaende at faa fremsat et Ændringsforslag vedrørende det, jeg her har nævnt, altsaa en Forhøjelse af Laanebeløbet for de smaa Byer, saa at vi kan komme i Gang med Byggeriet dér. Man vil derved spare Bygherrer, Haandværksmestre og de offentlige Kontorer for en Masse Arbejde, og man vil faa et Byggeri, som vi ikke bagefter skal skamme os over.

Stæhr Johansen: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen rejste forleden Dag her i Tinget Spørgsmaalet om Trafikforholdene til Møn. Jeg vil gerne støtte en Del af disse Betragtninger. Trafikforholdene nede i Sydsjælland, i Særdeleshed Forbindelsen til Møn er meget daarlig, navnlig Forbindelsen Vordingborg—Kallehave, som da ogsaa i Befolkningen er meget upopulær. Nogle af Grundene hertil er det elendige gamle Materiel, de daarlige Skinner og Ulemperne ved Omstigningen i Kallehave samt den tidsspildende Omkørsel ved Masnedsund, endvidere de abnormt høje Persontakster og den kolossale Godstakst. Hvad Persontaksterne angaar, kan det oplyses, at medens Turen Stege—Vordingborg koster 7 Kr. Tur-Retur, koster Vordingborg—Næstved, omtrent samme Strækning, kun 2 Kr. 70 Øre og Mern—Præstø—Næstved kun 4 Kr. 80 Øre. Det betyder en urimelig stor Udgift for Befolkningen paa Møn, og jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, at Spørgsmaalet om Trafikforholdene i Sydsjælland — i Særdeleshed hvad angaar Forbindelsen med Møn — hurtigst muligt bliver taget op til Drøftelse.

Jeg vil endvidere gerne ved denne Finanslovdebat fremkomme med nogle Bemærkninger om Biografteatervæsenets Ordning her i Landet. Biografteatervæsenet

arbejder efter en Lov, der er vedtaget i 1938. En Bedømmelse af denne Lovs Virkninger og Administrationen af den falder ikke ud til Lovens Fordel. Der hersker i Dag Kaos paa dette Omraade, ikke alene i Hovedtadsomraadet, men ogsaa ude omkring i Pro- vinsen.

Der blev under Lovens Behandling i dette høje Ting brugt det Udtryk, at Biograferne var Folkets Teatre. Udtrykket var rigtigt, men Folket kan i Dag ikke komme i Teater, da der er alt for faa Biografteatre her i Landet, særlig i Byerne. Man kan selvfølgelig spørge, om det ikke er et øjeblikkeligt Fænomen. Men det er det ikke; saaledes var Forholdet allerede før Krigen, og naturligvis blev det mere og mere grelt, efterhaanden som Pengerigeligheden steg og Befolkningen vænnede sig mere og mere til at gaa i Biografen. Det har kulmineret nu efter Besættelsen, hvor man har faaet de mange nye Films. Det er i Virkeligheden i Dag ikke alene et Privilegium at faa en Biografbevilling i dette Land, men det er ogsaa et Privilegium at komme i Biograferne. Folk, der er beskæftiget om Dagen, er jo næsten ude af Stand til at sikre sig Billetter. De lange Køer uden for Biografteatrene — ja, Folk staar der endogsaa med Børn — er noget ganske urimeligt. Det skyldes naturligvis, at efterhaanden som Ungdommen vokser op — de nye Generationer forstaar allerede i Skolen, hvad Filmen betyder —, bliver den i mere udstrakt Grad, end de ældre Aldersklasser har været det, vænnet til at besøge Biografteatrene. Det er ogsaa min Opfattelse, at Biografteatrene fra, hvad de var i Begyndelsen: Gøgl og let Underholdning, har udviklet sig til at være en Kilde til Opdragelse og til at spille en Rolle som Kulturbærer. Det er derfor ganske meningsløst, at det skal være saa svært at komme i Biografteatrene i Dag. Det skyldes, som jeg allerede har sagt, at der er alt for faa af dem.

Ser vi paa vort Naboland Sverige, vil man se, at der dér er ikke mindre end 2 200 Biografteatre, medens vi her i Danmark kun har 400. Men ikke alene har vi færre Biografer, de er ogsaa daarligere, og Bevillingsforholdene herhjemme har et meget stort Ansvar for denne Udvikling. Biografteatrene her i Danmark er blevet Aftapningsanstalter, økonomisk set, enten for en heldig personlig Bevillingshaver eller for en Forening, for hvilken Overskuddet alene har Interesse. Dette, at vi har for faa Teatre, og at de ikke er udstyret som i andre Lande, er i Virkeligheden noget, som den alminde-